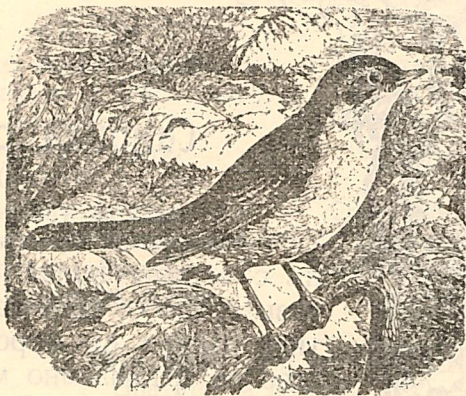

Йорданъ Земенски.

Дѣте и птичка

— Мило дѣте, азъ отивамъ
Тамъ, задъ Бѣлото море,
При палмитѣ, азъ зимата
Ще прѣкарамъ по-добрѣ.

А пакъ пролѣтъ като дойде
Ще се върна въ роденъ край
И отново ще запѣя
Сладки пѣсни, въ чуденъ май.

— Тамъ на островъ вѣвъ морето
Татко мой е плѣнникъ клѣтъ,
Посѣти го, мила птичко,
Занеси му милъ привѣтъ.

И кажи му, че за него
Съ мама мислимъ всѣки часъ,
Слѣдъ войната, чакаме го
Да се върне пакъ при насъ.

Добъръ пжтъ ти, мила птичко!
Съ Богомъ! — Татко посѣти!
А пакъ пролѣтъ като дойде
Пакъ при нази прилѣти.
